

Ο Φώτης Χαραλαμπίδης σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα...

37 χρόνια μετά την ίδρυση του ΠΑΣΟΚ

Και άλλοτε υπήρξαν αντιστάσεις, αποσοβητικές και μικροδιασπάσεις, ποτέ όμως δεν είχε αμφισβητηθεί η ικανότητά του να επιβιώνει σε αντίξοες συνθήκες και να ανανεώνεται. Ίσως είναι ακραίο να πει κανείς ότι το κόμμα που ίδρυσε ο Ανδρέας Παπανδρέου απειλείται με πλήρη απαξίωση επί ηγεσίας Γιώργου Παπανδρέου, ωστόσο η περιρρέουσα ατμόσφαιρα και ένα πλήθος ενδείξεων που έχουν να κάνουν με τη κρίση της πολιτικής και την απίσχναση του δικομματισμού, δείχνουν ότι ο κίνδυνος είναι υπαρκτός.

Αναπαράγει μόνο τη μιζέρια

«Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο, δυνατό», ακούστηκε στο Τάε Κβο Ντο, στο Φάληρο των Αθηνών, το Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου, στην Εθνική Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ -37 χρόνια μετά την ίδρυση του Κινήματος.

Αλλά τι ψέμα... Ούτε ενωμένο είναι πια, ούτε δυνατό. Το «ενωμένο», θα μπορούσε να αντικατασταθεί με το απολύτως ακριβές «ο καθένας για την πάρτη του».

Όσο για το «δυνατό»; Ας το καλύτερα, αναγνώστη μου. Ένας γερασμένος οργανισμός είναι, που συντηρείται με τα χίλια ζόρια στη ζωή, αλλά χωρίς νόημα, καθώς αποδεικνύεται πια ανίκανος να παράγει πολιτική, ιδέες, όραμα. Αναπαράγει μόνο τη μιζέρια των στελεχών του.

Του φίλου μου του Γιώργου Παναγιωτακόπουλου (επικεφαλής της Αριστερής Πρωτοβουλίας του ΠΑΣΟΚ), ας πούμε, δεν του αρέσει η πολιτική της κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου. Και το δηλώνει, με ανακοινώσεις και κόντρα ανακοινώσεις.

Όλες καταγγελτικές. Μάλιστα. Και πόσοι άλλοι δεν είναι σαν τον Παναγιωτακόπουλο... Εξαιρετικοί στην παρατήρηση, άριστοι στην κριτική, αλλά από ιδέες, στερεμένοι και στερημένοι.

Μεγάλε, μια χαρά μας τα λες, δεν μας προτείνεις και τρεις ιδέες για το πώς θα προχωρήσει το πράγμα;

Πώς θα ανανεωθεί το ΠΑΣΟΚ, πώς θα κερδίσει πάλι τους παραδοσιακούς συμμάχους του, πώς θα βγάλει την Ελλάδα από την κρίση;

Αντε να σε δω...

Αραχνιασμένοι σκελετοί

Δε θέλω να πηγαίνω στις ετεπεύουσες του ΠΑΣΟΚ, για να μη βλέπω πρόσωπα, τα οποία γνώρισα αυτά τα 37 χρόνια και το καθένα έχει κάτι να μου πει και εγώ πολύ περισσότερα.

Σε αυτή τη μικρή κοινωνία των στελεχών του (άλλοτε) Κινήματος, όπου οι περισσότεροι γνωρίζονται με τα μικρά τους ονόματα, είδαν τα μάτια μου πολλά και άκουσαν τ' αυτιά μου περισσότερα. Πολλά ήταν αλήθεια, άλλα ήταν συκοφαντίες, αρκετά χονδροειδείς υπερβολές, ορισμένα ψέματα. Αλλά 37 χρόνια μετά, σας βεβαιώ ότι τα πρόσωπα είναι περίπου τα ίδια.

Και αυτό δεν είναι το χειρότερο.

Το χειρότερο είναι ότι και οι ιδέες είναι ίδιες. Αραχνιασμένοι σκελετοί σε ένα ντουλάπι...

Διαλύθηκαν οι οργανώσεις

Ποιός να προτείνει τι στο ΠΑΣΟΚ; Τα έχει καταπιεί όλα η κρίση και το ΠΑΣΟΚ το μόνο που κάνει είναι να την παρακολουθεί, μη μπορώντας να παρεμβεί στο παραμικρό. Σέρνεται πίσω από την κυβέρνηση και τις αποφάσεις της, αδυνατεί να αρθρώσει αυτόνομο και ουσιαστικό πολιτικό λόγο, δεν έχει θέσεις, δεν έχει πολιτικές.

Το δυνατό ΠΑΣΟΚ διαλύθηκε στα εξών συνετέθη. Δεν έχει οργανώσεις, δεν έχει συνδικαλιστική εκπροσώπηση, δεν έχει Νεολαία. Τίποτα δεν έχει. Ένα κούφιο κουφάρι είναι, που θέλει τρομακτική δουλειά, επιμονή και υπομονή για να στηθεί πάλι στα πόδια του. Αλλά ποιός έχει πια την όρεξη και τις αντοχές;

Να πουν οι πολιτικές δυνάμεις την αλήθεια

Οι πολιτικές ηγεσίες στην Ελλάδα, δεν έχουν καταλάβει ότι οι πολίτες είναι εξοργισμένοι με τα καμώματά τους, με την πολιτική που έριξε την Ελλάδα στη ξέρα και με την αδυναμία τους να τη φέρουν σε ένα ασφαλές λιμάνι.

Γ' αυτό συνεχίζουν να παίζουν μικροκομματικά παιχνίδια σε βάρος της χώρας. Είτε με την ψευδεπίγραφη συναίνεση, είτε με το «όχι σε όλα», είτε με το «ναι μεν, αλλά». Αυτό που ζητούν σήμερα οι Έλληνες είναι οι ξεκάθαρες θέσεις, να πουν οι πολιτικές δυνάμεις την αλήθεια και να μην αιφνιδιάζουν, να μην ωραιοποιούν, ούτε όμως και να καταστροφολογούν.

Η φενάκη της συναίνεσης

«Υπάρχουν πάντα πολλά και γόνιμα πεδία, στα οποία υπάρχει σύγκλιση απόψεων», είπε ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Ευάγγελος Βενιζέλος, μετά την συνάντησή του με τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ενώ από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, έγινε γνωστό ότι ο Αντώνης Σαμαράς άκουσε, αλλά δεν είπε και πολλά πράγματα. Δηλαδή, σε αυτή τη συνάντηση κυριάρχησε η αοριστολογία, η βολιδοσκοπήση, η αντίχρευση προθέσεων. Μα μπορεί έτσι να ασκηθεί πολιτική, ειδικά κάτω από συνθήκες βαθιάς ύφεσης; Από τη μία η κυβέρνηση δείχνει ότι φοβάται να επωμιστεί μόνη της το πολιτικό κόστος των σαρωτικών αλλαγών που έχει ανάγκη η Ελλάδα. Από την άλλη, η αντιπολίτευση φοβάται να αναλάβει έστω ένα μέρος του πολιτικού κόστους, για να προχωρήσουν οι αλλαγές.

Οι συντεχνίες καλά αντέχουν...

Η ελληνική κυβέρνηση απέκτησε στη μάχη για την απελευθέρωση των επαγγελματιών ένα ισχυρό όπλο, την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που χαρακτηρίζει αντισυνταγματική τη διατήρηση των «κλειστών επαγγελματιών». Όμως, οι αντιδράσεις των συντεχνιών δεν εκφράζονται με τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις καταλήψεις. Την κοινωνία δεν μπορεί να την πείσει κανείς με νομικούς όρους. Εν προκειμένω, αδυνατεί η πολιτική, η νομική επιστήμη θα αλλάξει νοοτροπίες; Δεν πρέπει να υπάρχουν και πολλοί που το πιστεύουν...

Αδυναμίες της ελληνικής κυβέρνησης

Η αγωνία της ελληνικής κυβέρνησης να εξασφαλίσει πολιτική συναίνεση, προσδοκώντας ότι θα μετουσιωθεί σε κοινωνική συμφωνία, δεν δείχνει μόνο την αδυναμία της να βρει τις λύσεις που θα βγάλουν τη χώρα από την κρίση. Δείχνει ότι έρχονται πολύ δύσκολες ημέρες και συγχρόνως δικαιώνει εκείνους που προφητεύουν ένα «θερμό φθινόπωρο». Ακόμα και στον τομέα που επιτεύχθηκε πολιτική συναίνεση, ηρεμία δεν υπάρχει.

Ο λόγος για τον χώρο των Πανεπιστημίων. Οι αλλαγές που επιφέρει στην ανώτατη εκπαίδευση ο νόμος Διαμαντοπούλου, βρήκαν σύμφωνα τα τέσσερα πέμπτα της Βουλής. Ωστόσο, οι πρωτανικές αρχές και ομάδες φοιτητών αντιδρούν. Και ενώ είναι πολιτικά απομονωμένοι, κρατούν κλειστά τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Τι θα γίνει στις περιπτώσεις που οι αλλαγές δεν έχουν αντίστοιχο εύρος αποδοχής από τις ελληνικές πολιτικές δυνάμεις;

Χωρίς δάσκαλους οι ομογενείς!

Το θέμα της απαξίωσης των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού, που αποτελούν έναν από τους συνδέσμους των ελληνοπόντων της Ομογένειας με την πατρίδα, άνοιξε ο βουλευτής Σάββας Αναστασιάδης. Οι πληροφορίες από τον ελληνικό υπουργείο Παιδείας, αναφέρουν ότι επίκειται περικοπή της χρηματοδότησης των ελληνικών σχολείων στο εξωτερικό, που θα έχει ως αποτέλεσμα να κλείσουν 799 τμήματα της ελληνικής γλώσσας. Στα σχολεία αυτά φοιτούν περίπου 60.000 απόδημοι.

Σύσφιξη σχέσεων της Κρήτης με την Ομογένεια

Σε θερμό κι εγκάρδιο κλίμα πραγματοποιήθηκε συνάντηση του περιφερειάρχη Κρήτης Σταύρου Αρναουτάκη με τον Γιώργο Νεονάκη, αντιπρόεδρο του Παγκόσμιου Συμβουλίου Κρητών (ΠΣΚ) και πρόεδρο Κρητών Νέας Ζηλανδίας, καθώς και τον Μανόλη Σταράκη, γενικό γραμματέα του ΠΣΚ και σύμβουλο της Παγκρητικής Ένωσης Μελβούρνης (Αυστραλία).

Ο περιφερειάρχης Κρήτης και οι εκπρόσωποι του Παγκόσμιου Συμβουλίου Κρητών από τις χώρες της Ωκεανίας, επισήμαναν την ανάγκη περαιτέρω συνεργασίας και σύσφιξης των σχέσεων της Κρήτης με την εκεί ομογένεια.

Όπως επισήμανε ο Σταύρος Αρναουτάκης, αποτελεί προτεραιότητα της περιφέρειας η ουσιαστική και αποτελεσματική επαφή με την ομογένειά μας ανά τον κόσμο: «Ήταν μια πρώτη συνάντηση γνωριμίας με τους εκπροσώπους των αποδήμων μας στη μακρινή Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία Γιώργο Νεονάκη και Μανόλη Σταράκη. Η πόρτα της περιφέρειας Κρήτης είναι πάντα ανοιχτή σε όλους τους ομογενείς μας. Αποφασίσαμε από κοινού να υπάρχει στενότερη συνεργασία με το κρητικό στοιχείο, που θα επιφέρει μεταξύ άλλων και χειροπιαστά

αποτελέσματα σε τουριστικό και εμπορικό επίπεδο. Οι ομογενείς μας ανέφεραν ότι οι χιλιάδες Κρήτες της Αυστραλίας και της Νέας Ζηλανδίας συμπαροστέκονται ενεργά, προωθώντας καθημερινά τα συμφέροντα της Ελλάδος. Παράλληλα, εξετάζουν, σε συνεργασία με την περιφέρεια Κρήτης, το πλαίσιο ενίσχυσης του εμπορίου και του τουρισμού, προκειμένου να εισάγονται περισσότερα κρητικά προϊόντα σε Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία, όπως επίσης να έρχονται κάθε χρόνο για διακοπές στον τόπο περισσότεροι τουρίστες».

Ο αντιπρόεδρος του ΠΣΚ Γιώργος Νεονάκης, δήλωσε: «Κάνουμε το παν για να κρατάμε ζωντανή την παράδοσή μας, τη γη και τα έθιμά μας. Στη μακρινή Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία, θα πρέπει να ξέρουν οι συμπατριώτες μας ότι χτυπάει δυνατά η καρδιά μιας δεύτερης Κρήτης και με τη βοήθεια της Εκκλησίας μας. Με τον περιφερειάρχη Σταύρο Αρναουτάκη, αποφασίσαμε οι δεσμοί να γίνουν ακόμα στενότεροι και αποτελεσματικότεροι».

Ανεξήγητος ο φανατισμός στο ελληνικό ποδόσφαιρο

Ενώ μιλάμε για όργια σκανδάλων στο ελληνικό ποδόσφαιρο, για στημένα παιχνίδια και εγκληματικούς παραγοντισμούς κλπ. Και ενώ από επίσημα χείλη ακούμε συνεχώς για «εξυγίανση», πρόσφατα έκαναν πάλι την εμφάνισή τους οι χούλιγκαν, στην πιο άγρια μορφή τους!...

150 εξαγορισμένα κολόπαιδα, κρατώντας μαχαίρια, λουστους και ρόπαλα, επιτέθηκαν οργανωμένα στα γραφεία του Συνδέσμου του Παναθηναϊκού, στα Πετράλωνα των Αθηνών και έγινε κόλαση! Δύο άνθρωποι ήδη, μαχαρωμένοι, ψυχορραγούν στην εντατική!...

Ενώ έκαψαν αυτοκίνητα και καταστήματα!...

Τέτοιο κατάντημα δεν το φανταζόταν κανείς από τους παλαιότερους για την ποδοσφαιρική Ελλάδα...

... Και θα εκφράσω και πάλι την απορία μου: Γιατί, αλήθεια, θα πρέπει να το φανταστεί κανείς -και μάλιστα σε τέτοιο άγριο βαθμό- όταν οι μεγάλες ελληνικές ομάδες αποτελούνται από πανάκριβους ξένους μπαλαδόρους;

Γιατί θα πρέπει να χειροκροτούμε τους διάφορους έγχρωμους καλοπληρωμένους Λούα-Λούα, Μπούα-Μπούα, Ιμπαγάσα, Ντουντού, Πάπα-Μπούμα κ.ά.; Σε ένα από τα τελευταία ματς δύο μεγάλων ομάδων μας, μέτρησα τους παίχτες της μίας. Μόνο ο τερματοφύλακας ήταν Έλληνας!

Μοιραίως θυμάμαι τότε που όλοι οι ποδοσφαιριστές ήταν Έλληνες...

Τότε ήταν εύλογος ο φανατισμός και το πάθος μας. Σήμερα, ποιός ο λόγος για όλη αυτή τη χουλιγκανική σχιζοφρένεια;